

KLIJENT

*Piše: Damir Modrić,
održivi utopist*

Želim razjasniti ulogu svake osobe koja traži pomoć u terapijskom procesu, jer ta uloga ne može biti pasivna. Dapače kroz sve ove godine rada, jasno se potvrdilo da bez aktivne uloge klijenta nema znatnog uspjeha

Uvod:

Ovim člankom zaokružiti ću serijal napisa vezanih uz terapije i terapijski rad. Kao i uvijek cilj mi je potaknuti na razmišljanje. Svjestan sam da je tema Klijent osjetljiva, stoga vas molim čitajte pažljivo i bez predrasuda. Želim razjasniti ulogu svake osobe koja traži pomoć u terapijskom procesu, jer ta uloga ne može biti pasivna. Dapače kroz sve ove godine rada, jasno se potvrdilo da bez aktivne uloge klijenta nema znatnog uspjeha, iako je on možda moguć. Kažem možda, jer su naša boležljivost i smrt podložne višim prirodnim zakonima, pa ponekad poboljšanja nisu moguća.

Opet malo filozofije:

Kako bi se nadalje razumjeli moram se kratko vratiti na temu nastajanja poremećaja i bolesti. Naši motivi upravljaju našim mislima, koje nas onda pokreću na činjenje. Djela koja su rezultat toga postaju naš život, odnosno naša povijest. Upravo ta povijest je zapisana u našem tijelu. Tijekom djelovanja ostvarujemo emotivne interakcije, od kojih neke stvaraju trajnu napetost u našem sustavu. Naravno, to su reakcije na rezultate koji nisu ispunili naša očekivanja, već su nam probudili strahove, nezadovoljstvo i niz sličnih reakcija, pa ih možemo svrstati u domenu traumatiziranja i stresa. Bez obzira na proživljena iskustva mi najčešće i dalje očekujemo ugodan i povoljan rezultat, utemeljen u istom načinu i prostoru djelovanja, što nas vodi u ponavljanje situacija i do opetovanog nepogodnog rezultata. To u nama stvara rastuću tjelesnu napetost i progresivnu frustraciju. Rijetki mudri ljudi pribjegavaju samokritičnosti, prebire svoje želje, mijenjaju motivacijski sustav i tehnologiju djelovanja, te tako dolaze do pogodnijeg ili čak očekivanog rezultata. Većina populacije uporno ponavlja iste obrasce ponašanja, očekujući drugačije ishode. U tome se do kraja iscrpljuju, stvaraju tjelesnu krutost, a time poremećaje i bolest.

Sami poremećaji i bolest rezultat su nepravilnog upravljanja našim resursima: životnom energijom, tjelesnom strukturom i vremenom, a sve je to rezultat naših fiksacija na neprirodan, a nametnut nam sustav vrednovanja. Naravno takvo ponašanje je rezultat dresure koju zovemo odgoj i socijalizacija, gdje svi prolazimo proces ukalupljivanja u standarde koje su postavile generacije prije nas i koji više nužno nisu dobri za nas. Svjedoci smo svojevrsne društvene dekadencije u kojoj se ruiniira i sustav vrijednosti i moral društva. To rezul-

rastresito. Zbog toga se i gube kvalitete, kao inovativnost, poduzetnički duh, spremnost na suradnju, suosjećajnost, iskrenost. Društvo se mijenja do granica disfunkcije, a to ide u prilog globalizaciji i totalitarizmu. Sve možda i ne bi bilo toliko bitno kada ne bi rezultiralo strahovima. Čovjek sve više misli da ovladava i upravlja silama prirode, što je rezultiralo manjim strahom od društvenih posljedica i od Boga. S druge strane čovjek ne može osmisliti po sebi pogodnu sociološku podlogu i to ga čini samoizoliranim, površnim i po-

Naravno, terapeut treba trajno izučavati metodologiju i primjenjivati je u praksi, kako bi stvorio osobni potencijal stručnosti, ideja djelovanja i energetski naboj, koji su dovoljno jaki impuls. No stvarna uloga je inspiriranje i poticanje klijenta. Potpuno sam uvjeren da terapeut koji ne uspije pobuditi u klijentu ideju promjene, postiže minimalan rezultat

tira promjenama u individualnom sustavu vrednovanja novih generacija, koje te kriterije najčešće prihvaćaju bez pogovora, jer nemaju pogodnije točke usporedbe, odnosno ne pamte bolja vremena. Javlja se jedan ubrzani zaokret u ljudskoj sociologiji, pa nekadašnji međugeneracijski jaz postaje produbljeniji. Naime još sredinom prošlog stoljeća imali smo četiri jasno odjeljena generacijska sloja. Dječaćki, mladenački, srednju dob i starački. Svi ti slojevi su se ponašali i međusobno djelovali po jasno određenim pravilima, koja su se prenosila sa generacije na generaciju i sporo se mijenjala. Danas smo svjedoci, da zbog ubrzanog i promjenjivog načina informiranja, gotovo svaki naraštaj djeluje po svojim pravilima, javlja se nerazumijevanje, sukob i razdvajanje generacijskih slojeva koje dijeli svega nekoliko godina. Formiraju se subkulturni slojevi društva, koji jedni sa drugim otežano komuniciraju i društvo posrtaje sve više raslojeno i

većava mu osjećaj dezorijentacije. Jedna od ljudskih duhovnih potreba je iskrena povezanost i komunikacija sa ostalim bićima. To zovemo ljubav. Upravo sve prije navedeno ljudima budi ne prirodne motive, želje i djelovanja, koje onda stvaraju osjećaj neispunjenosti, vode u surovost i sebičnost, a to opet vodi u konstantni stres i traumatiziranje, što dugoročno rezultira raznim bolestima.

Temelji uspješne terapije:

Na prije navedenom počiva i uspjeh i neuspjeh svake terapije, terapeuta, a i samog klijenta

Bilo koja terapija, interakcija je tri bitna čimbenika, terapeuta, klijenta i metodologije koja ih povezuje. Usudim se reći da je najvažniji u tom trojstvu sam klijent, jer su u njemu pohranjeni uzroci problema, sam problem, voljni potencijal kojim se problem može razriješiti, kao i samo rješenje.

Dakle putem terapeuta se prvenstveno odvija intervencija u sustav,

koji je po svojem ustroju i potencijalu zdrav, ali otežano funkcionira. Naravno terapeut treba trajno izučavati metodologiju i primjenjivati je u praksi, kako bi stvorio osobni potencijal stručnosti, ideja djelovanja i energetski naboj, koji su dovoljno jaki impuls. Po tome se sami terapeuti i razlikuju. No stvarna uloga je inspiriranje i poticanje klijenta. Potpuno sam uvjeren da terapeut koji ne uspije pobuditi u klijentu ideju promjene, postiže minimalan rezultat.

Klijent:

Očekivanja!

Svaki terapeut je gotovo dnevno suočen sa činjenicom da mu pristupaju ljudi koji od njega očekuju rješenje. Najčešće su već isprobali neke metodologije, nezadovoljni su izostankom uspjeha i nesvjesni uzroka svojih problema, ili ga projiciraju u okolinu. Nerijetko prevladava stav: Ništa mi ne može pomoći, ali ću probati i ovo! Takvo polazište nudi težak zadatak, ali je izazov.

Sve klijente možemo razvrstati u četiri osnovna karaktera, pa time i energetska tipa:

Tip 1. - Energetski je najmanje zahtjevan. Brani stav da mu ne treba nikakva pomoć. Kada se pojavi potreba za bilo kakvom terapijom, teško pristaje na nju i jedva čeka da se završi. Ako razumije problem spreman je surađivati.

Tip 2. - Energetski zahtjevniji. Teško se očituje u emotivnom smislu, doživljava ponavljana razočaranja zbog nerazumijevanja okoline, stoga je teško zadobiti njegovo povjerenje. Boji se bilo kojeg oblika intervencije u sustav. Počinje izbjegavati terapije, čim se pojavi prvo poboljšanje.

Tip 3. - Energetski zahtjevan. Obično nosi davno nastale traume, posljedice kojih vješto krije. Pokušava uspostaviti kontrolu nad terapeutom i metodologijom. Ukoliko to ne uspije u pravilu prekida terapiju, jer je cilj kontrola, a ne promjena. Teško je sa njim izgraditi iskren odnos.

Svaka promjena, pa tako i promjena vezana za poremećaje i bolesti, temelji se na preuzimanju odgovornosti za stanje u kojem jesmo. Ponekad u takvom tumačenju realnosti ne možemo naći logiku, no takav pomak je neizrecivo važan za bilo koji uspjeh

Tip 4. - Energetski najzahtjevniji. Obično mu je nemoguće pomoći. Vodi ga stav da sve završava neuspjehom. Vrijedni je pesimist i predani kritičar. Spreman je na višesatne rasprave, ali ne i na promjenu.

Po meni je u radu besmisleno bilo kakvo uvjeravanje, obećavanje rezultata i nadmudrivanje a sa klijentom, smatram da terapeut treba sa svakom osobom koja pristupi terapiji u dijalogu prepoznati problem i potrebu za promjenom. Stvoriti osnovno razumijevanje metodologije koja će se primijeniti i formulirati ciljeve suradnje. Zahtijevati osviješteno sudjelovanje u svim fazama suradnje, definiranjem količine klijentove vjere u zajednički rad i uspjeh, vjere u metodologiju, te obostranim praćenjem promjene stanja, a time i rezultata.

Zlatno pravilo preuzimanja odgovornosti!

Ozbiljni terapeut i klijent treba razumjeti slijedeću zakonitost:

Svaka promjena, pa tako i promjena vezana za poremećaje i bolesti, temelji se na preuzimanju odgovornosti za stanje u kojem jesmo. Ponekad u takvom tumačenju realnosti ne možemo naći logiku, no takav pomak je ne-

izrecivo važan za bilo koji uspjeh. Tek kada u potpunosti preuzmемо odgovornost za stanje u kojem jesmo, tek tada možemo na njega i utjecati. Dok god imamo projekciju uzroka problema izvan nas, nemamo ni mogućnost utjecaja na te uzroke. Projekcije su poricanje naše božanske, neograničeno kreativne prirode. Tek kada iskreno usvojimo ovo pravilo, možemo očekivati i promjenu sukladno količini odgovornosti koju smo preuzeli.

Zaključak:

Osoba koja traži pomoć nije i ne može biti pasivna. Uzročno posljedična zakonitost koja vlada cijelim svemirom, dotiče svakog! Posljedica uvijek ima svoj uzrok! Prema tome rezultati svake terapije ovise o formuli koju možemo izraziti na slijedeći način:

Promjena/Rezultat = klijent x (svjesnost + odgovornost + spremnost na promjenu) + terapeut x (znanje + praksa + energija) + metoda. Što su navedeni koeficijenti viši, rezultat je sigurniji.

O autoru:

Damir Modrić od 1997. godine uspješno razvija praksu F.N.M.T. Fascio-neuro-muskularna terapija pouzdano uklanjanja napetosti iz tkiva koje uzrokuju razne poremećaje, bolesti i programirano emotivno ponašanje. Djeluje u Zagrebu i Rijeci. Informacije na www.anamo.hr ili na telefon 098-864597.

Sve do sada objavljene članke autora kolumne moguće je pronaći na www.anamo.hr.